

åbningsredegørelse – den blev mig bekendt givet den 3. eller 4. oktober i fjor – hvad er så baggrunden for, at Folketinget får siger og skriver 16 arbejdsdage til dette kæmpemæssige projekt? Hvordan skal det overhovedet kunne lade sig gøre? Det er det ene, jeg vil spørge om.

Det andet, jeg vil spørge om, handler selvfølgelig om egoisme. Det handler nemlig om Det Konservative Folkepartis forhandlingsvilje. Vi har forsøgt i en række sager at lægge en åben indstilling til begrebet forhandling frem. Sådan kan ministeren jo umuligt have opfattet det, for jeg savner et sagligt svar på mit spørgsmål: Hvad er dog årsagen til, at man ikke på et langt, langt tidligere tidspunkt – og det vil formentlig sige for 2 måneder siden – spurgte Det Konservative Folkeparti – jeg nøjes med at tale på Det Konservative Folkepartis vegne – om vi ville deltage i det forudgående arbejde med en udligningsreform? Så kunne vi da selv have taget stilling til, om vi ville eller ej.

Jeg får vel ikke indenrigsministeren til at indrømme, at den metode, indenrigsministeren anvendte, var helt urimelig, men jeg spørger bare: Hvad er det, havde jeg nær sagt, vi har gjort, siden man overhovedet ikke har kontaktet os, men har foretrukket SF og Enhedslisten, hvis beejstring, hvad enten den er boblende eller ej, jeg godt forstår?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Venstres ordfører spørger, hvorfor vi overhovedet ikke har haft nogen kontakt til KL og Amtsrådsforeningen om alt dette her. Til det er svaret: En lang række af de principper, der er tale om her, har igennem mange måneder været diskuteret i det, der hedder Finansieringsudvalget – i det sidder også begge de kommunale organisationer. Der har det været sådan, at man ikke har været enig om de principper. Nogle dele af det har man syntes var en god idé, andre har man ikke syntes var en god idé.

I praksis er det jo sådan, at så går en regering videre med sit arbejde. Vi har derefter selv været ude i en lang, lang række forskellige overvejelser om: Hvordan kan man bedst muligt få den forenkling, som er hovedmålet med det, samtidig med – og det vedkender jeg mig meget gerne – at vi gerne ville have en mere social profil på udligningen? Hvordan får vi det til at gå op i en højere enhed?

Det er heller ikke korrekt at sige, at KL og Amtsrådsforeningen slet ikke, efter at lovforslaget har været færdigt, har været orienteret om

det. Dagen før, det blev fremsat i Folketinget, blev der holdt et møde i Finansieringsudvalget, hvor parterne var til stede og fik en introduktion til, hvad det var, vi ville lægge frem.

Derfor synes jeg, at det er relevant at pege på – det var det, jeg gjorde i mit første svar – at når der pludselig opstår en mulighed for at lægge noget frem, der betyder, at vi ikke kommer i den situation, at de kommunale parter må købe katten i sækken under de økonomiske forhandlinger, som vi skal have om ganske kort tid, har vi en pligt til at lægge lovforslaget frem i Folketinget, og det er det, der er sket.

Det ville naturligvis – og det vil jeg da godt medgive hr. Torben Rechendorff – have været rarere, hvis der var gået hul på bylden for 2 eller 3 måneder siden, men som jeg beskrev, er det jo en situation, som alle regeringer har prøvet at være i.

Så vil jeg også godt lige kommentere spørgsmålet om, hvem der kan få indflydelse på dette her i det videre arbejde. Jeg håber meget, at alle Folketingets partier, i hvert fald Venstre og De Konservative, er villige til at indgå som en aktiv part i arbejdet.

Det er vigtigt, at vi også får fjernet den, synes jeg, helt skæve opfattelse af, at der ikke er nogen muligheder for at deltage i et aktivt udvalgsarbejde. Vi vil i Indenrigsministeriet stå på tæerne for at besvare et hvilket som helst spørgsmål, som der findes svar på, men hvis det er sådan, at man kommer og afkræver os svar på, hvordan virkningen vil være helt ned i den mindste detalje for den enkelte kommune, er vi nødt til at sige, at det kun er kommunen selv, der kan give det svar. Det kan de nemlig først på det tidspunkt, hvor de har taget stilling til, om de vil vælge selvbudgetteringen, eller om de vil vælge statsgarantien.

Derfor vil det naturligvis også være sådan, at vi ikke kan levere edb-kørsler, der viser det, der end ikke er truffet beslutning om endnu i den enkelte kommune. Jeg siger det blot for at dæmpe det forventningsniveau, som Venstres ordfører tilsyneladende gav udtryk for.

Jeg vil også godt lige benytte lejligheden til at minde om, at da vi sidste år lagde nogle forslag til ændret udligning frem, da var Venstre og De Konservative imod. Man var imod, at der kom – for at bruge mit udtryk fra før – en mere social profil på udligningen, og derfor er det vel ikke helt ejendommeligt, at vi i praksis med den viden og de erfaringer, vi havde fra sidste år, så siger: Hvem var det egentlig, der stemte for det